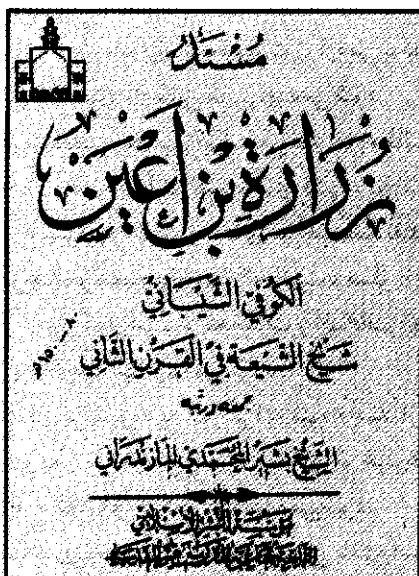

نقدی بر مسند زرارة بن اعین

صادق طهوری(نوروزی)

**مسند زرارة بن اعین، بشیر المحمدی المازندرانی، مؤسسه
النشر الاسلامی التابعه لجماعۃ المدرسین بقم المقدسة،
چاپ اول، ۱۳۱۳ق، ص ۷۱۶.**

حتی نقل های متعدد از یک مضمون با کتاب های روایی و روایت های راویان دیگر، چه بسا به برطرف شدن مجھول ها و ابهام های موجود در منابع حدیثی و رجالی منجر گردد و بدین وسیله صحت و سقم بسیاری از روایت ها و نام نویسنده کان بعضی آثار روشن گردد و در این رهگذر ممکن است به صحت و عدم صحت استناد برخی کتب به مؤلفان آنها منجر گردد؟

۳. پی بردن به جهات مختلف شخصیتی یک راوی؛
۴. پی بردن به جو فقهی، علمی، سیاسی و ... در عصر راوی؛
۵. مشخص شدن روایات عرض، در سؤال های واحد از دو

«سنت» در کتاب قرآن، مستند مهم و استوار شناخت دین و معارف الهی است. پس از رسول الله(ص) کتابت حدیث با فراز و فرودهایی رویاروی شد. نگارش حدیث و نشر آن در مکتب اهل بیت(ع) گواینکه بسی جدی گرفته شد اما فضای حاکم بر آن روزگاران گستردگی نشر حدیث را بویژه در سالهای آغازین پس از رسول الله(ص) باز گرفت. روند کتابت و نشر بروزگار امامت حضرت باقر(ع) رو به شتاب نهاد و در زمان امام صادق(ع) گسترده تر گشت، شاگردان امام(ع) در پیشگاه آن بزرگوار زانو می زدند، احادیث راثب می کردند و در نشر آن می کوشیدند.

یکی از سرآمدترین و ارجمندترین شاگردان این دو امام همام، شخصیت برجسته زرارة بن اعین است. به طوری که امام صادق(ع) در مورد او فرمود: «لولا زرارة و نظراؤه لان درست احادیث ابی».

در دوره های بعد، توجه و اهمیت دادن برای شنیدن و حفظ احادیث حتی توسط کسانی که زمان آنان را در کنفرانس بودند، نه تنها کم نشد، بلکه در مواردی افزون تر گشت. بزرگانی چون ابراهیم بن هاشم، احمد بن محمد بن عیسی، کلینی، صدق و ده ها تن دیگر از عالمان دینی با تحمل رنج های فراوان به ضبط احادیث پرداختند و با دسته بندی آنها، خدمات شایانی به علم و دین نمودند.

از جمله اقدامات سودمند که در میان اهل سنت رواج پیشتری داشته است، گردآوری روایت های نقل شده از یک راوی، تحت عنوان «مسند» است. فواید متعددی بر جمع آوری مسانید مترتب است. از جمله:

۱. احیای بیشتر نام راویان بزرگ؛
۲. کشف مجھول ها و ابهامات احتمالی.
(با این توضیح که با مقابله کتب و روایت های هر راوی و

امام مختلف؛

۶. مشخص شدن نقل معنای واحد به طرق گوناگون.

از جمله مسانیدی که اخیراً به همت جناب آقای شیخ بشیر محمدی مازندرانی به زیور طبع رسیده، «مستند زرارة بن اعین» است.

جا داشت «مستند زرارة» با دقّت بیش تر و با کمک صاحب نظران و آشنایان با منابع روایی و رجالی تدوین می یافتد تا همانند آثاری چون «وسائل الشیعه» مدار تحقیق و مراجعه قرار می گرفت.

در این نوشتار به اختصار پاره‌ای از اشکالات موجود در این اثر را پیش چشم می آوریم:

معرفی زرارة

نویسنده در آغاز، به بیان شخصیت زرارة می پردازد، لیکن در این بخش از کتاب، نارسایی هایی دیده می شود:

الف. ترتیب فنی و علمی اقتضای کنند نقل مطالب از منابع تراجم و رجال متقدم؛ مانند کتاب‌های کشی، نجاشی و شیخ طوسی شروع شود چراکه کتاب‌های متأخر مانند نقد الرجال، قاموس الرجال و معجم رجال الحديث، مملو از استناد به سخنان این سه بزرگوار است و تحقیقات و اضافات، با متن قرار دادن آنها و با ملاحظه آنها ارائه می گردد.

اگر خلاف این شیوه، به کار گرفته شود؛ مثلاً از متأخرین شروع کنیم و بعد به قدما پردازیم، علاوه بر غیر فنی بودن، موجب تکرار مطالب و خستگی خواننده می شود.

این مستند بدون توجه به این امر، تدوین یافته است. مثلاً کلام صاحب «وسائل الشیعه» (۱۱۰۴ق) و صاحب قاموس الرجال، بر کلام نجاشی (۴۵۰م) و شیخ طوسی (۴۶۰م) مقدم شده است، در حالی که کلام نجاشی و شیخ مورد استناد متأخرین است. این شیوه نادرست سبب شده در بخش معرفی زرارة، کلام نجاشی نه بار و کلام شیخ طوسی پنج بار و کلام کشی سه بار تکرار شود.

ب. صفحه ۲۰ تا ۳۲ به ذکر فضایل و علوم مقام زرارة اختصاص دارد. لیکن در صفحه ۲۲ شماره ۱۱ طریقه مرحوم صدوق به زرارة و در صفحه ۳۰ شماره ۲۴ طبقه زرارة در حدیث آورده شده در حالی که هیچ کدام به مدح زرارة و ذکر فضایل او ربطی ندارد.

ج. به نقل از «قاموس الرجال» چنین آمده است: «زرارة بن اعین، قال: عَذَّ الشِّيْخُ فِي رَجَالِهِ فِي اَصْحَابِ الْبَاقِرِ (ع)» (مستند زرارة، ص ۲۲، ش ۱۳).

از آن جا که «قاموس الرجال» تعلیقی بر «تفقیح المقال» است، مرجع ضمیر در «قال» صاحب «تفقیح المقال» است، نه

محقق شوستری.

د. جا داشت دو روایت زیر را - که در بخش‌های دیگر کتاب آمده - در این بخش ذکر می گردید:

۱. ذیل روایت ۱۸۵۲ آمده است:

«... فلمَا كثُرَ (الكلام) بَيْنِي وَبَيْنَهُ (الإمام الباقر - عليه السلام) قَالَ (ع) لِي: يَا زَرَارَةَ حَقَّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَكَ الْجَنَّةَ». (مستند زرارة، ص ۶۸۹).

۲. روایت ۱۷۱ بیان کننده نحوه اوّلین ملاقات زرارة با امام باقر (ع) است که از زبان زرارة به صورتی زیبا بیان شده: «قال (زرارة) قدّمت المدينة و أنا شابٌ أمرد، فدخلت سرادقاً لابي جعفر بمني فرأيت قواماً جلوساً في القسططاط ... فقال (ع): أمن بنى اعین انت؟ فقلت: نعم، أنا زرارة بن اعین. فقال (ع): أئماً عرفتك بالشبة ...». (مستند زرارة، ص ۹۵)

تقلید نادرست از دو الگو در انتخاب عنوان نویسنده محترم به خاطر عاریت گرفتن عنوانین از دو کتاب بحار الانوار و کافی، دو عنوان «كتاب الامامة» از بحار و «كتاب الحجّة» از کافی، را کنار هم ذکر کرده است، در حالی که تمام روایات دو کتاب تحت یک عنوان جا می گیرد. این شیوه غیر فنی، سبب تکرار روایات زیادی در «كتاب الحجّة» شده است.

عدم تبییب هر کتاب

برای هر دسته از روایات هم سخن از یک کتاب، باید باب مستقلی گشوده می شد تا مراجعه کننده، روایت مورد نظر را به آسانی بیابد.

به عنوان نمونه در «كتاب الطهارة» پانزده روایت از شماره ۳۶۲ تا ۳۷۶ در مورد شرطیت قصد قربت، ولایت، اخلاص، مانعیت شرک و ریا و ... می باشد. در حالی که نویسنده می توانست بابی تحت عنوان «مقدمه عبادات» بازنماید و همه را آن جا ذکر کند.

عدم دسته بندی روایات سبب شده گاه چند روایت با موضوعات کاملاً متفاوت، کنار یکدیگر قرار گیرند. در اینجا به چند مورد اشاره می شود.

الف. در صفحه های ۷۲ و ۷۳، حدیث ۱۰۴ در مورد نبوت و ولایت است و حدیث ۱۰۵ راجع به استغاثه شتری از حضرت رسول (ص) و حدیث ۱۰۶ راجع به سختی ها و آزار پیامبر (ص) از سوی قریش است.

ب. در صفحه های ۲۷۰-۲۷۲ حدیث ۵۸۷ در مورد استخفاف نماز، حدیث ۵۸۸ راجع به فرق بین نماز واجب و

نقل صحیح: «محمد بن علی بن الحسین (فی کتاب التوحید) عن ایهه عن سعد عن ابراهیم بن هاشم . ۵۶ ح . ابی عن ابن ابی عمر عن جمیل عن زراره» (ص ۶۴)

نقل صحیح: «علی بن ابراهیم (فی تفسیر القمی) عن ایهه عن ابن ابی عمر عن جمیل عن زراره». د. «ابی و ابن الولید معاً عن الصفار» (ص ۱۰۴، ح ۱۹۸)

نقل صحیح: «جعفر بن محمد بن قولویه (فی کامل الزیارات) عن ایهه و ابن الولید معاً عن الصفار». عدم ذکر روایات در جایگاه اصلی در ابتداء مورد رابه تفصیل مورد بررسی قرار می دهیم و

بقیه موارد راهنمایی و اریاد خواهیم کرد:
الف. «کتاب الحجر» تنها شامل روایت زیر است:
«حیمید بن زیاد عن الحسن بن محمد بن سماعة عن صفوان بن یحیی عن موسی بن بکر عن زراره عن ابی جعفر(ع) قال: لا يدخل بالجارية حتى يأتي لها تسع سنين او عشر سنين». (ص ۵۱۴).

روشن است این روایت به کتاب «نکاح» مربوط است نه کتاب «حجر». منشأ اشتباه این است که این روایت در «وسائل الشیعة» در کتاب «حجر» آمده است و نویسنده با تقلید از «وسائل الشیعة»، همین کار را در مبنی زراره انجام داده است. حال آن که شیوه صاحب وسائل، جمع بندی روایات در هر باب و رسیدن به حکم فقهی از مجموع روایات آن باب است. در این جایز برای اثبات حکم زمان ارتقاء حجر از دختر، از روایت مربوط به کتاب نکاح به صورت زیر استفاده نموده است:

صاحب وسائل الشیعة در کتاب حجر روایاتی با این مضمون آورده که زمانی از دختر رفع حجر می شود که به مرحله نکاح برسد. سپس روایت مورد بحث را آورده که زمان نکاح دختر، نه یا ده سالگی می باشد. در نتیجه رفع حجر در نه یا ده سالگی است.

مالحظه می شود که روایت مورد بحث در «وسائل الشیعة» به عنوان واسطه در اثبات حکم است و جایگاه اصلی آن، کتاب نکاح است، نه کتاب حجر.

ب. نویسنده محترم در «کتاب القضاۓ» چند روایت را از کتاب قضاۓ «وسائل الشیعة» اخذ نموده که صاحب «وسائل الشیعة» برای اثبات حکم و فتوای خود، در این باب ذکر کرده است. برای نمونه چند روایت از این قسمت و جایگاه اصلی آن را می آوریم:

۱. حدیث ۱۷۳۷، در مورد نهی پیامبر (ص) از عجله و

مستحب و حدیث ۵۸۹ در مورد وسیله تقرب بودن نماز است و حدیث ۵۹۰ درباره این است که نماز وسطی همان نماز ظهر است. ح. در صفحه های ۴۲۰ و ۴۲۱، حدیث ۱۰۴۳ راجع به فضیلت تقديم نماز بر افطار است و حدیث ۱۰۴۴ راجع به مقایسه زکات و روزه و حدیث ۱۰۴۵ درباره ثواب افطاری دادن به مؤمن و حدیث ۱۰۴۶ درباره فضیلت تقديم نماز بر افطار است.

ابداع نادرست عنوان «المتفرقات»

نویسنده در آخر مسند، بخشی را «المتفرقات» نام نهاده که در جوامع روایی سابقه ندارد. در این بخش، روایاتی که به نظر نویسنده در قسمت های دیگر نمی گنجیده، آورده است.

گذشته از این که بیش از نیمی از روایات این بخش، قابل گنجایش در قسمت های دیگر است (که در ادامه به آن خواهیم پرداخت) این بخش باید به «النوادر» تغییر نام می داد.

برای روشن شدن معنای نوادر، عبارت مرحوم مامقانی در کتاب شریف مقابس الهدایة فی علم الدرایة، صفحه ۳۰ و ۳۱ می آوریم:

«ان المجتمع فيه قليل من الاحاديث غير المشتبه في كتاب فمرة هي من سخن واحد فيقال: انه من نوادر الصلاة او الزكاة مثلاً واخرى من اصناف مختلفة فيقتصر على انه نوادر او كتاب نوادر». سپس از مرحوم بهبهانی چنین نقل می کند:

«واما النوادر فالظاهر انه ما اجتمع فيه احاديث لانضباط في باب لقتنه بان يكون واحداً او متعددأ لكن يكون قليلاً جداً ومن هذا قولهم في الكتب المتناولة نوادر الصلاوة ونوادر الزكوة وامثال ذلك». خلاصه این که احادیثی که به خاطر قلتشان در یک باب و یا یک عنوان نمی گنجند، تحت عنوان «نوادر» ذکر می شوند و عنوان «زيادات» در تهذیب به معنای نوادر است.

قطع سلسلة اسناد روایات

روایات در اغلب موارد به صورت «مرسل» نقل شده است و خواننده باید با مراجعته به پاورقی و معلومات خود (شناخت مؤلفان کتب و شناخت طریق آنها به راوی حدیث) سلسله سند را تشخیص داده آن را کامل نماید. در این جا به چند مورد اشاره می شود:

الف. «ابی عن محمد بن سنان عن ابن بکیر ... ». (ص ۳۸، ح ۹).

نقل صحیح: «صاحب المحاسن (احمد بن محمد بن خالد برقی) عن ایهه عن محمد بن سنان عن ابن بکیر ... ».

ب. «ابی عن سعد عن ابراهیم بن هاشم ». (ص ۴۰، ح ۱۲).

صاحب «وسائل الشیعه» براساس شیوه خود، قسمت هایی از این روایت را که مطابق با ابواب فقهی مورد بحث است، تقطیع نموده است. بنابراین، طبیعی است که قسمت هایی از آن در «وسائل الشیعه» ذکر نگردد. لیکن از آن جا که نویسنده محترم به مصادر روایات رجوع ننموده، به همان اندازه ای که در «وسائل الشیعه» آمده، در متن ذکر کرده است.

از آن جا که این روایت به موضوعات مختلف پرداخته است، جای اصلی آن در «نوادر» می باشد؛ اگرچه به صورت تقطیع شده در باب های مختلف قابل استناد و استفاده است.

به دلیل فراوانی روایاتی که در غیر جایگاه اصلی مطرح گردیده، به موارد دیگر به صورت اجمالی اشاره می نمایم. همچنین متذکر روایاتی خواهیم شد که علاوه بر جایگاه مطرح شده، در جای دیگر نیز تکرار آن لازم است.

ضمناً برای تهیی این جدول، فقط کتاب های اعتقادی و کتاب طهارت و صلوٰة و بخش متفرقات را بررسی کرده ایم.

توضیحات یا مطالب لازمی که نویسنده باید ذکر من کرد	نام کتابی که حدیث باشد فقط در آن ذکر می شد و نویسنده آن را در جای نادرستی آورده	نام کتابی که حدیث باشد در آن هم ذکر می شد
---	---	---

در کتاب «الایمان والکفر» با شماره ۲۷۷
مستند آذکر شد، باید آورده می شد.

سند دیگری با یک ذیل دارد که در شماره ۱۸۸
ذکر شده و این جا هم باید آورده
می شد.

العدل والمعاد	۱	سالت اباعبدالله عن قول الله واذا خذريک الحديث.	۴۳	تاریخ نبینا(ص)	ابتدای حدیث
العدل والمعاد	۲	مرسله: ان رجال اسال اباعبدالله عن قول الله واذا خذريک من بنی آم... الحديث.	۴۴		
النبوة	۳	سالت اباجعفر(ع) عن قول الله واذا خذريک ... الحديث.	۶۸		
النبوة	۴	قلت لا بی عبد الله ما منع امير المؤمنین(ع)... الحديث.	۶۹	تاریخ علی(ع)	
النبوة	۵	قال (ابوجعفر): نزل جبریل علی رسول الله ... الحديث.	۱۰۴		
النبوة	۶	عن ابی جعفر وابی عبدالله فی قوله خیر الماکرین ... الحديث.	۱۰۶	تاریخ علی(ع)	
النبوة	۷	قال الصادق(ع) لما اسرى بالتبی(ص)... الحديث.	۱۱۲	تاریخ علی(ع)	
النبوة	۸	ان اسماء بنت عمیس نفست ... الحديث.	۱۲۶	الحج	
النبوة	۹	قال (ابوجعفر) ان سمرة بن جنذب ... الحديث.	۱۲۸	کتب قمی با مطرقات (نوادر)	
الامامة	۱۰	قال (زراوه) دخلت عليه و فی يده ... الحديث.	۱۵۸	النبوة	

جای آن در نوادر (متفرقات) است.

۲. حدیث ۱۷۳۸ ، در مورد این است که تفسیر قرآن هفت وجه دارد و تنها امامان(ع) از آن آگاهند.

۳. حدیث ۱۷۳۹ ، در مورد نهی از خصومت و جدال با آیات قرآن است.

۴. حدیث ۱۷۴۰ ، درباره این است که حرآن ناسخ و منسوخ دارد.

۵. حدیث ۱۷۴۱ ، راجع به این است که قرآن با عقل بشر قابل تفسیر نیست.

جایگاه چهار مورد اخیر کتاب «فضل القرآن» است.

ج. روایتی از صفووان بن یحیی از موسی بن بکر در «کتاب الصوم» شماره ۱۰۳۳ آورده شده و در کتاب حج نیز به همین سند به شماره ۱۰۸۶ روایت دیگری آمده است.

در واقع هر دو روایت، دو قسم تقطیع شده از یک روایت مفصل در «من لا يحضره الفقيه» ج ۴ ، ص ۲۹۸ ، ح ۹۰۰ است و

نام کتابی که حدیث در آن ذکر شده	شماره حدیث	العدل والمعاد	۱
سالت اباعبدالله عن قول الله واذا خذريک الحديث.	۴۳		
مرسله: ان رجال اسال اباعبدالله عن قول الله واذا خذريک من بنی آم... الحديث.	۴۴		
سالت اباجعفر(ع) عن قول الله واذا خذريک ... الحديث.	۶۸	النبوة	۲
قلت لا بی عبد الله ما منع امير المؤمنین(ع)... الحديث.	۶۹	النبوة	۳
قال (ابوجعفر): نزل جبریل علی رسول الله ... الحديث.	۱۰۴	النبوة	۴
عن ابی جعفر وابی عبدالله فی قوله خیر الماکرین ... الحديث.	۱۰۶	النبوة	۵
قال الصادق(ع) لما اسرى بالتبی(ص)... الحديث.	۱۱۲	النبوة	۶
ان اسماء بنت عمیس نفست ... الحديث.	۱۲۶	النبوة	۷
قال (ابوجعفر) ان سمرة بن جنذب ... الحديث.	۱۲۸	النبوة	۸
قال (زراوه) دخلت عليه و فی يده ... الحديث.	۱۵۸	الامامة	۹

ردیف	نام کتابی که حدیث باید فقط در آن ذکر شود	نام کتابی که حدیث باید در آن هم ذکر شود	ابتدای حدیث	شماره حدیث	نام کتابی که حدیث در آن ذکر شده
۱۱	توضیحات یا مطالب لازمی که نویسنده باید ذکر می کرد	۱. تاریخ امام باقر ۲. تاریخ امام صادق تاریخ علی(ع)	عن ابی عبدالله قال: ماضی ... الحدیث.	۱۵۹	الاماۃ
۱۲		تاریخ امام ثانی عشر(ع)	عن ابی جعفر(ع) قال: کنت بالمدینه ... الحدیث.	۱۶۱	الاماۃ
۱۳			عن ابی جعفر(ع) قال: ان الله تبارک وتعالی ... الحدیث.	۱۷۳	الاماۃ
۱۴			سمعت ابا جعفر يقول ... الحدیث.	۱۷۷	الاماۃ
۱۵	لین روایت، دو سند دریگر هم دارد که در شماره ۲۰۴ و ۲۷۱ آمده و باید ذکر می شد.	تاریخ فاطمه(س)	عن ابی جعفر(ع) قال: ورث علی(ع)... الحدیث.	۱۸۹	تاریخ علی(ع)
۱۶			ان اسماء بنت عمیس نقسّت ... الحدیث.	۱۹۴	تاریخ علی(ع)
۱۷	نواور		عن ابی جعفر(ع) قال: کان علی بن الحسین يقول ... الحدیث.	۲۰۶	تاریخ السجاد(ع)
۱۸	نواور		عن ابی جعفر(ع) قال: سمعته يقول کان الحجاج ... الحدیث.	۲۰۷	تاریخ السجاد(ع)
۱۹	نواور (البته ذیل روایت)	الف. تاریخ نبیا(ص) ب. الاماۃ، ج. تاریخ الامام الثاني عشر	قال (زراوه): کان یوسف ابوالحجاج الحدیث ... الحدیث.	۲۰۹	تاریخ السجاد(ع)
۲۰			عن ابی جعفر(ع) قال: ان الله تبارک وتعالی ... الحدیث.	۲۸۱	الایمان والکفر
۲۱	نواور (متفرقات) (بعضی از قسمت های حدیث)	اللهاره (بعضی) قسمت های حدیث	عن ابی جعفر(ع) قال لاسحقرن بالبول ... الحدیث.	۵۸۳	الصلوة
۲۲	نواور (متفرقات) ذیل حدیث		عن ابی جعفر(ع) قال: لا تهاؤن بصلاتك ... الحدیث.	۵۸۲	الصلوة
۲۳		فضل القرآن	سمعت ابا عبد الله يقول: يجب الانصات ... الحدیث.	۷۵۶	الصلوة
۲۴	فضل القرآن		سالت ابا جعفر(ع) عن المريض ... الحدیث.	۷۵۷	الصلوة
۲۵	الف. الاماۃ ب. فضل القرآن		عن ابی جعفر(ع) قال: تفسیر القرآن ... الحدیث.	۷۵۸	الصلوة
۲۶	الاماۃ		عن ابی جعفر(ع) و عن ابی عبدالله فی قوله واوحى الى ... الحدیث.	۷۵۹	الصلوة
۲۷	الف. الاماۃ ب. فضل القرآن		عن ابی جعفر(ع) قال: ليس شی ابعد... الحدیث.	۷۶۰	الصلوة

نام کتابی که حدیث باشد فقط در آن ذکر می شود و نویسنده آن را در جای نادرستی آورده	نام کتابی که حدیث باشد در آن هم ذکر می شود	ابتدای حدیث	شماره حدیث	نام کتابی که حدیث در آن ذکر شده
الف. فضل المعلم ب. فضل القرآن		عن أبي جعفر(ع) قال: إياكم والخصومه ... الحديث.	٧٦١	الصلة
فضل القرآن		قال (زراوه) سالت ابا جعفر(ع) عن القرآن ... الحديث.	٧٦٢	الصلة
فضل القرآن		قال (زراوه) سالته عن القرآن ... الحديث.	٧٦٣	الصلة
فضل القرآن		عن أبي جعفر(ع) قال: خطب رسول الله ... الحديث.	٧٦٤	الصلة
الترجيد		قلت لابي جعفر(ع) ان الناس ... الحديث.	١٨١٧	المتفرقات
تاریخ علی(ع)		عن ابی جعفر(ع) قال: ان رسول الله ... الحديث.	١٨١٩	المتفرقات
تاریخ علی(ع)		قلت لابی جعفر(ع) عبدالله(ع) مامع ... الحديث.	١٨٢٠	المتفرقات
فضل العلم		قال رجل لابن عبدالله: أَنْتَ أَبْنَا ... الحديث.	١٨٢١	المتفرقات
الف. تاریخ نیای(ص) ب. تاریخ السجاد(ع) ج. تاریخ باتر(ع) د. المع		سالت ابا جعفر(ع) عن الطواف ... الحديث.	١٨٢٢	المتفرقات
فضل العلم		عن ابی جعفر(ع) قال: سالته عن مسالة ... الحديث.	١٨٢٣	المتفرقات
الطهارت مقدمة عبادات		عن ابی جعفر(ع) قال: لوان عبداً ... الحديث.	١٨٢٤	المتفرقات
الایمان والکفر		عن ابی جعفر(ع) قال: المؤمن ... الحديث.	١٨٢٥	المتفرقات
(الامامة)		عن ابی جعفر(ع) قال: لانعلم ... الحديث.	١٨٢٦	المتفرقات
الامامة		سئل ابو عبدالله واناجالس ... الحديث.	١٨٢٧	المتفرقات
الامامة		قال لنا ابو جعفر(ع) ما الذي يتغون ... الحديث.	١٨٢٨	المتفرقات
الامامة		قلت لابی جعفر(ع) قوله لا تقدن ... الحديث.	١٨٢٩	المتفرقات

ردیف	نام کتابی که حدیث ذکر شده در آن حدیث	شماره حدیث	ابتدای حدیث	نام کتابی که حدیث باشد فقط در آن ذکر می‌شود	نام کتابی که حدیث باید در آن هم ذکر باشد	نام کتابی که حدیث باشد فقط در آن ذکر می‌شود	نویسنده باید ذکر نماید تو پیجات با مطالب لازمی که نویسنده باید ذکر نماید
۴۴	المترفات	۱۸۳۰	عن ابی جعفر(ع) قال: لیس علی الناس ... الحدیث.				الاماة
۴۵	المترفات	۱۸۳۱	عن ابی عبدالله قال: ان من حقيقة الایمان ... الحدیث.				الایمان والکفر
۴۶	المترفات	۱۸۳۶	قال ابو جعفر(ع) لا تتسوا الموجبین ... الحدیث.				الف. الصلوة ب. الدعاء
۴۷	المترفات	۱۸۳۷	عن ابی جعفر(ع) خطب رسول الله ... الحدیث.				فضل القرآن
۴۸	المترفات	۱۸۳۸	عن ابی جعفر(ع) قال: ایاکم والخصومة ... الحدیث.				الف. فضل العلم ب. فضل القرآن
۴۹	المترفات	۱۸۳۹	عن ابی جعفر(ع) قال: لیس شئ ابعد ... الحدیث.				فضل القرآن
۵۰	المترفات	۱۸۴۰	قال زاره دخلت على ابی جعفر(ع) فقال: ای شئ ... الحدیث.				فضل العلم
۵۱	المترفات	۱۸۴۲	عن ابی جعفر وابی عبدالله عن قوله ... الحدیث.				النبوة
۵۲	المترفات	۱۸۴۵	عن ابی جعفر(ع) قال: لا ينفع لمن اعطي ... الحدیث.				البهة
۵۳	المترفات	۱۸۴۶	عن ابی جعفر وابی عبدالله(ع) في قوله العروة الوثقى ... الحدیث.				الایمان والکفر
۵۴	المترفات	۱۸۴۸	عن زاره: ان تودوا الامانات ... الحدیث.				الاماة
۵۵	المترفات	۱۸۴۹	عن ابی جعفر(ع) قال: قال على بن ابی طالب: نزلت المائدة ... الحدیث.				فضل القرآن
۵۶	المترفات	۱۸۵۰	عن ابی جعفر وابی عبدالله في قوله يوم يائی بعض آیات ریک ... الحدیث.				العدل والمعاد
۵۷	المترفات	۱۸۵۲	دخلت انا وحمران على ابی جعفر(ع) ... الحدیث.				من هو زاره
۵۸	المترفات	۱۸۵۳	قلت لا بی عبدالله(ع) عذر ذنی؟ ... الحدیث.				الحدود
۵۹	المترفات	۱۸۵۵	عن ابی جعفر(ع) قال: ان العمرۃ ... الحدیث.				الحج
۶۰	المترفات	۱۸۵۶	عن ابی عبدالله في قوله واتموا الحج ... الحدیث.				الحج

نام کتابی که حدیث باید فقط در آن ذکر می شود و نویسنده آن را در جای نادرستی آورده	نام کتابی که حدیث باید در آن هم ذکر می شد	ابتدای حدیث	شماره حدیث	نام کتابی که حدیث در آن ذکر شده	نام
توضیحات یا مطالب لازم که نویسنده باید ذکر می کرد					
الحج		قال: سالت ابا جعفر(ع) عن قول الله ذلك لمن لم يكن ... الحديث.	١٨٥٧	المفترقات	٦١
(الف. تاریخ نبیا(ص) ب. صلوة (باب صلوة الميت)		سمعت ابا جعفر يقول: ان النبي قال لا بی عبدالله بن ابی ... الحديث.	١٨٥٨	المفترقات	٦٢
الصلوة		عن ابی جعفر وابی عبدالله فی قوله عالی ولاتجهیر بصلواتک ... الحديث.	١٨٦٢	المفترقات	٦٣
الطهارة (باب مقدمات العبادات)		عن ابی جعفر وابی عبدالله قالا: لو ان عبداً عمل عملاً ... الحديث.	١٨٦٤	المفترقات	٦٤
الهبة		قال: لا ترجع المرأة فيما عرّق ... الحديث.	١٨٦٧	المفترقات	٦٥
الطهارة مقدمة العبادات		عن ابی جعفر(ع) قال: ائن رسول الله عمارین یاسر فقال ... الحديث.	١٨٦٩	المفترقات	٦٦
(الف. الصلوة ب. تاریخ نبیا(ص))		عن احمد(حا) قال: فی بسم الله الرحمن الرحيم ... الحديث.	١٨٧٠	المفترقات	٦٧
الصلوة		قال: سالت ابا عبدالله عن هذه الاية اقم الصلوة ... الحديث.	١٨٧٢	المفترقات	٦٨
الصلوة		عن ابی جعفر(ع) فی قوله اقم الصلوة ... الحديث.	١٨٧٣	المفترقات	٦٩
الصلوة		عن ابی جعفر(ع) عن قوله اقم الصلوة ... الحديث.	١٨٧٤	المفترقات	٧٠
الاطعمة والاشرة		قال (زاره): تفیدیت مع ابی جعفر ... الحديث.	١٨٧٥	المفترقات	٧١
الامامة		عن ابی جعفر(ع) فی قوله وعبدالرحمن ... الحديث.	١٨٧٦	المفترقات	٧٢
التجارة		عن ابی جعفر(ع) قال: لا يابس ... الحديث.	١٨٧٩	المفترقات	٧٣
التجارة		عن ابی عبدالله(ع) قال: ما من احد ... الحديث.	١٨٨٠	المفترقات	٧٤
التجارة		عن احمد(حا) قال: الكلاب ... الحديث.	١٨٨١	المفترقات	٧٥
(تاریخ نبیا(ص))		عن ابی عبدالله(ع) قال: ان ناخسحاً ... الحديث.	١٨٨٢	المفترقات	٧٦
الصلوة		عن ابی جعفر(ع) قال: قلت له ... الحديث.	١٨٩٤	المفترقات	٧٧

ردیف	نام کتابی که حديث ذکر شده در آن	شماره حديث	ابتدای حديث	نام کتابی که الحديث در آن ذکر شده	نویسندگان
۷۸	عن أبي عبدالله قال: صلاة الليل ... الحديث.	۱۸۹۶	ابتدای حديث	المنفرات	نویسنده باید ذکر می کرد نویسنده باید ذکر لازمی که نویسنده باید ذکر نداشت
۷۹	عن أبي جعفر(ع) قال: اذا انت انصرفت من الوكر ... الحديث.	۱۸۹۷	ابتدای حديث	المنفرات	آن را در جای نادرستی آورده
۸۰	قال سمعته يقول: ان القضاء والقدر ... الحديث.	۱۹۰۳	ابتدای حديث	المنفرات	الصلوة
۸۱	قال وقع بين ابی جعفر وبين ولد الحسن(ع) كلام ... الحديث.	۱۹۰۸	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ امام باقر(ع)
۸۲	قلت له قوله عزوجل لاعذن لهم صراطك ... الحديث.	۱۹۱۰	ابتدای حديث	المنفرات	الامامة
۸۳	عن ابی جعفر(ع) قال: رأيت كانى ... الحديث.	۱۹۱۲	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ امام باقر(ع)
۸۴	عن ابی جعفر(ع) ان الناس لما صنعوا ما صنعوا ... الحديث.	۱۹۱۴	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ علی(ع)
۸۵	عن ابی جعفر(ع) ان نعامة بن اثال اسرته ... الحديث.	۱۹۱۵	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ نبینا(ص)
۸۶	قال: سالت ابا عبدالله(ع) عن قول الله ... الحديث.	۱۹۱۶	ابتدای حديث	المنفرات	الامامة
۸۷	قال: زراة كان ابرجعفر في المسجد الحرام ... الحديث.	۱۹۱۷	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ باقر(ع)
۸۸	عن احدهما قال: اصبح رسول الله يوما ... الحديث.	۱۹۱۸	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ نبینا
۸۹	عن احدهما قال: قال رسول الله لولائي ... الحديث.	۱۹۱۹	ابتدای حديث	المنفرات	تاریخ نبینا(ص)